

De dood is een mysterie van hoop en zaligheid.

GEDENK IN UW GEBEDEN DE ZIEL
van Mevrouw

Magdalena Maria HOVE

echtgenote van Mijnheer Jozef DE POTTER

geboren te St. Maria-Horebeke, de 15 April 1906,
en smartelijk overleden te Elst,
de 16 November 1952, gezalfd met het H. Olieseil.

Zij was lid van de Vrouwenbond van het H. Hart,
van de Boerinnengilde en van alle gedvruchtige
Genootschappen.

Dit plotse en onverwachte heengaan van deze
voorbeeldige, minzame vrouw en moeder heeft
ons allen diep terneer geslagen. In ons sprake-
loos verdriet en met onze menselijke berekenin-
gen kunnen wij Gods inzichten in deze tragische
beproeving niet begrijpen.

Ons hart is diep bedroefd en weeklaagt omdat
innig-duurbare banden werden verbroken : om-
dat de echtgenoot zijn sterke levenssteun moet
missen, omdat zes hulpeloze kinderen plotseling
hun moeder verliezen. Het doet ons toch z' on
pijn, o Heer, maar voor Uw ondoordringelijke
raadsbesluiten buigen wij ootmoedig... ..Fiat !
Uw heilige en aanbiddelijke Wil geschiede !

De duurbare overledene was een doorgoede
moeder en een voorbeeldige echtgenote.

Moeder... dat is zij geweest heel en al, met
heel haar hart, met heel haar ziel ; echtgenote...
vanaf de eerste dag tot aan de laatste ademtocht.
Haar huisgezin, haar echtgenoot, haar kinderen,
dat was haar leven, haar trots en haar gedurige
bekommernis. Op haar kinderen stelde zij haar
moederlijke, diep-kristelijke, maar dan ook recht-
matige, grote verwachtingen. Daarvoor kon zij
leven en werken en zorgen ; die waren het geheim
van haar grote kracht.

Want zij was vooral ook een diep-kristelijke
vrouw en moeder. Zij was kruisstochter... dat
kruisochtersideaal wilde zij blijven beleven ook
in haar huwelijk, en zij wilde het doen beleven
door al haar kinderen. Zij leerde haar kinderen

bidden : geen morgen of geen avond mocht voor-
bij zonder een goed verzorgd gebed en de rozen-
krans was in haar gezin, het liefkoosd gezamen-
lijk avondgebed. Zij ging haar kinderen vóór en
nam hen mee naar de kerk, naar de H. Mis, naar
de Communicatiebank, naar de biechtstoel. ...Zo
vierde zij nog de laatste Octobermaand en de
eerste Novemberdagen. Daarvoor kon zij een hal-
ve uur ver gaan ; en dan kon en mocht zij ook
haar jongen ; dagelijks, 's morgens vroeg naar
de kerk sturen om de H. Mis te dienen. Zó voed-
de zij haar kinderen op : bij en met O.L. Heer.
Benijdenswaardig werd zij dan ook geacht in haar
geluk en de voldoening die zij vond in en bij haar
kinderen... Heer, wij danken U omdat Gij ons z' n
moeder hebt gegeven... Zij was toch zo 'n stille,
brave, diepgelovige, minzame en opgeruimde
vrouw, en nu is zij niet meer... die moeder...

Vaarwel, mijn teergeliefde Jozef : mijn al te
vroeg en plotselinge scheiding zonder uw laat-
ste steun moet u pijnlijk treffen en een diepe
wonde slaan in uw hart. Wij waren toch zo gel-
ukkig samen, en met onze kinderen. Heb moed,
en blijf betrouwen op God, Hij zal u sterken en
helpen. Gij weet hoe gaarne ik bij U zou geble-
ven zijn om samen te werken en te zorgen voor
onze kinderen die nog zoveel hulp nodig hebben.
Blijf mijner gedenken in uw dagelijks gebed tot
wij hierboven weerom verenigd zijn.

Vaartwel, mijn lieve kinderkes, van hierboven
sla ik u gade en zorg ik voor U. Weest vaders
troest in deze harde beproeving en bedroeft hem
nooit. Denkt veel aan uw moeke en bidt voor
haar. Met uw beeld in mijn hart, met mijn laat-
ste gedachte aan u, ben ik naar O.L.H. gegaan.

En gij, Tante Mietje, neem gij nu mijn plaats
in, zoals gij vroeger nu en dan wel eens zo gaarne
deed. Zorg voor vader en de kindjes, met Gods
hulp dan zal 't weer goed zijn.

Duurbare broers en zusters, familie en vrien-
den, hebt dank om uw genegenheid en uw hulp ;
maar gedenk mij vooral in uw gebeden.

Om uw bliken van deelneming danken U :
Heer Jozef DE POTTER, kinderen en familie.

Uitg. A. Van der Stichelen, koster, Elst.